

Обчислення ДПФ можна прискорити, розділивши набір відліків на частині. Такі способи обчислення ДПФ називаються *швидке перетворення Фур'є - ШПФ (Fast Fourier Transform - FFT)* і використовують надмірність

виражень для ДПФ. Наприклад, при $k=1, n=2$ $e^{-j\frac{2\pi}{8}nk} = e^{-j\frac{\pi}{2}}$, що аналогічно при $k=2, n=1$ (це треба з матриці ДПФ).

Алгоритм ШПФ був уперше опублікований в 1965 році в статті Кулі (Cooley) і Т'юкі (Tukey).

2. ШПФ із проріджуванням за часом

При ШПФ із проріджуванням за часом (decimation in time – DIT, *тимчасова децимація*) вихідна послідовність відліків розбивається на дві - з парними та непарними номерами (N - парне число, інакше у вхідну послідовність додається нуль) (рис.2):

$$\begin{aligned} \dot{X}(k) &= \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m) \cdot W_N^{2mk} + \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m+1) \cdot W_N^{(2m+1)k} = \\ &= \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m) \cdot W_N^{2mk} + W_N^k \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m+1) \cdot W_N^{2mk} = \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m) \cdot W_{N/2}^{mk} + W_N^k \sum_{m=0}^{N/2-1} x(2m+1) \cdot W_{N/2}^{mk} \end{aligned}$$

У вираженні використане позначення $W_N = e^{-j\frac{2\pi}{N}}$, при якому формула для ДПФ має вид:

$$\dot{X}(k) = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot W_N^{kn}, \quad k=0, 1, \dots, N-1\dots$$

При цьому $W_N^2 = e^{-j2\frac{2\pi}{N}} = e^{-j\frac{2\pi}{N/2}} = W_{N/2}$.

Дві суми являють собою ДПФ двох послідовностей половинної довжини: перша $x_1(n) = x(2m)$ - відліки з парними номерами, а друга $x_2(n) = x(2m+1)$ - відліки з непарними номерами. Кожне із цих ДПФ має розмірність $N/2$. Таким чином, $\dot{X}(k) = \dot{X}_1(k) + W_N^k \dot{X}_2(k)$, де $\dot{X}_1(k)$ й $\dot{X}_2(k)$ - ДПФ послідовностей відліків з парними та непарними номерами.

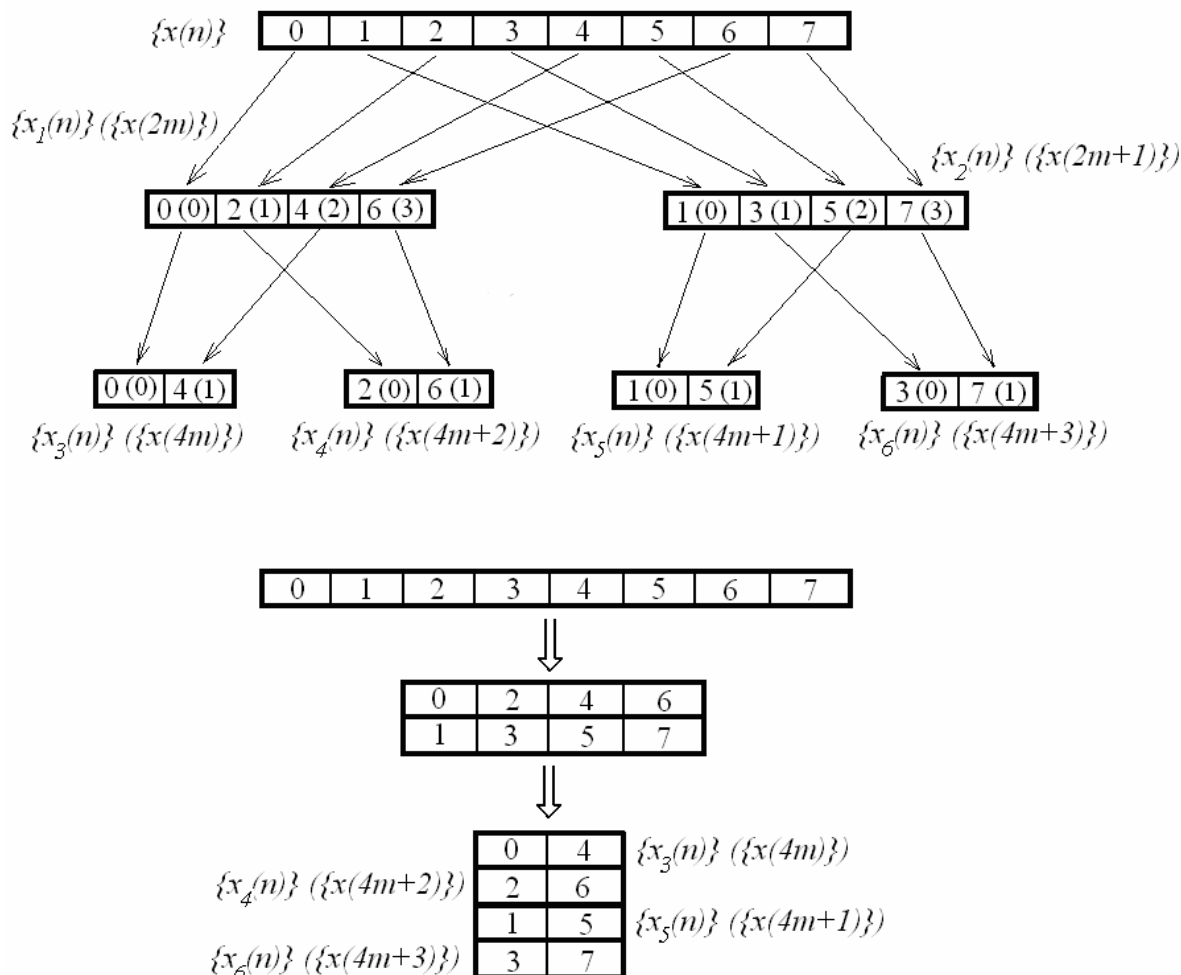

Рис.2 Перетворення вхідного вектора відліків відповідно до алгоритму с децимацією за часом

ДПФ має розмірність $N/2$ ($m=0...3...3$) і, отже, формує $N/2$ спектральних коефіцієнтів, що відповідають $0 \leq k < N/2$. Для розрахунку коефіцієнтів більше, ніж $N/2$ необхідно використовувати вираження:

$$\dot{X}\left(k + \frac{N}{2}\right) = \dot{X}_1\left(k + \frac{N}{2}\right) + W_N^{\left(k + \frac{N}{2}\right)} \dot{X}_2\left(k + \frac{N}{2}\right).$$

Виходячи із властивості періодичності спектра дискретного сигналу: $\dot{X}\left(k + \frac{N}{2}\right) = \dot{X}(k)$ (період дорівнює $N/2$, тому що ДПФ половинної послідовності). Крім того,

$$W_N^{(k+N/2)} = W_N^k W_N^{N/2} = W_N^k e^{-j\left(\frac{2\pi}{N}\right)\left(\frac{N}{2}\right)} = W_N^k e^{-j\pi} = -W_N^k, (e^{-j\pi} = (-1)),$$

$$W_N^{(k-N/2)} = W_N^k W_N^{-N/2} = \frac{W_N^k}{e^{-j\left(\frac{2\pi}{N}\right)\left(\frac{N}{2}\right)}} = -W_N^k.$$

З обліком цього: $\dot{X}\left(k + \frac{N}{2}\right) = \dot{X}_1(k) - W_N^k \dot{X}_2(k).$

Приклад обчислення ДПФ-8 розбивкою його на два ДПФ-4 із проріджуванням за часом показаний на рис.3.

Використано наступне позначення для комплексних експонент:
 $W_N^k = e^{-j\frac{2\pi}{N}k}$. Кожний блок, що поєднує результати двох ДПФ, має два вхідних і два вихідних сигнали. Один із вхідних сигналів множиться на комплексну експоненту W_N^k , після чого підсумується із другим вхідним сигналом і віднімається з нього, формуючи два вихідних сигнали. Дана операція одержала назву "метелик" (butterfly) (рис.4).

Таким чином, для цього приклада загальна кількість операцій дорівнює 68 -у ДПФ-4 $4*4*2=32$ множень і $4*3*2=24$ додавань, а потім 4 множення на експоненту та 8 підсумкових додавань-вирахувань у метелику.

Якщо $N/2$ теж є парним числом, тобто N ділиться на 4, можна продовжити процедуру через 4 ДПФ розмірності $N/4$, що дозволяє ще більш скоротити обсяг обчислень.

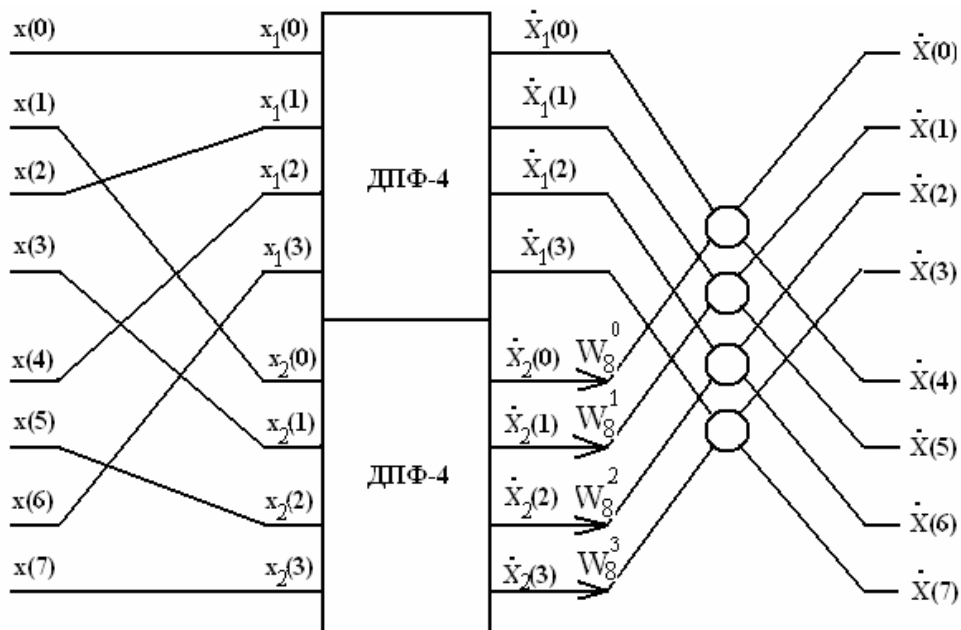

Рис.3 Приклад обчислення ШПФ-8 із проріджуванням за часом

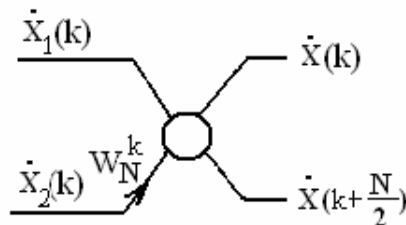

Рис.4 "Метелик" ШПФ із децимацією за часом

У свою чергу, блок ДПФ-4 можна перетворити через два ДПФ-2 (рис.5). Методика перетворення аналогічна. Відмінність складається в довжині послідовностей. Крім того, якщо блок ДПФ-4 є складовою частиною іншого блоку ДПФ (як у розглянутому прикладі), то коефіцієнти W приводяться до однакової основи (у даному прикладі - до основи 8).

Таким чином, $\dot{X}_1(k) = \dot{X}_3(k) + W_{N/2}^k \dot{X}_4(k) = \dot{X}_3(k) + W_N^{2k} \dot{X}_4(k)$, де $\dot{X}_3(k)$ та $\dot{X}_4(k)$ - ДПФ послідовностей з парними та непарними номерами. Для старшої половини спектральних коефіцієнтів:

$$\dot{X}_1\left(k + \frac{N}{4}\right) = \dot{X}_3(k) - W_N^{2k} \dot{X}_4(k).$$

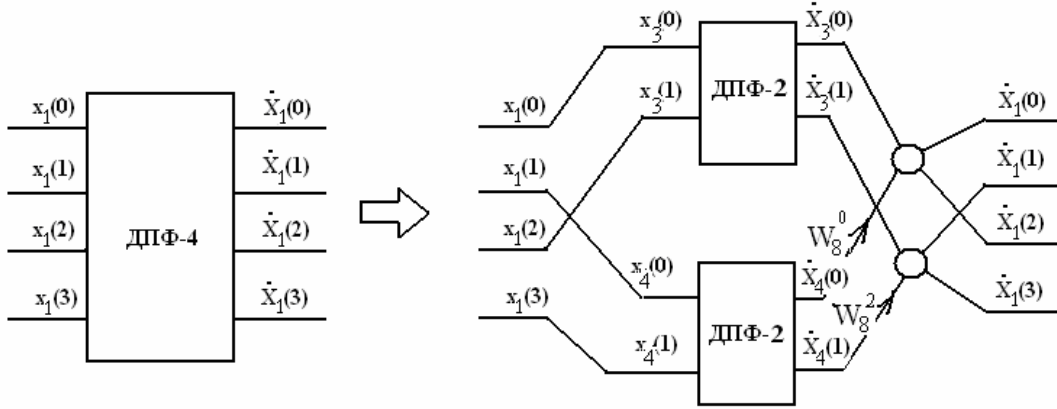

Рис.5 Перетворення ШПФ-4

Перетворення блоку "ДПФ-2": $\dot{X}_3(k) = \sum_{n=0}^1 x_3(n) W_2^{nk}$.

$$\dot{X}_3(0) = x_3(0) W_2^0 + x_3(1) W_2^0$$

$$\dot{X}_3(1) = x_3(0) W_2^0 + x_3(1) W_2^1$$

З обліком того, що $W_2^0 = 1$ та $W_2^1 = -1$, після перетворення маємо:

$$\dot{X}_3(0) = x_3(0) + x_3(1) = x_3(0) + W_8^0 x_3(1),$$

$$\dot{X}_3(1) = x_3(0) - x_3(1) = x_3(0) - W_8^0 x_3(1).$$

Таким чином, ДПФ-2 – це метелик, у якому $W=1$ (рис.6).

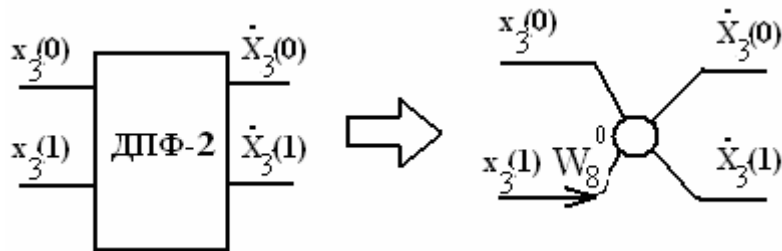

Рис.6 Перетворення ШПФ-2

Результат повного перетворення ДПФ-8 показаний на рис.7, на якому використане позначення $W_N^k = W^k$.

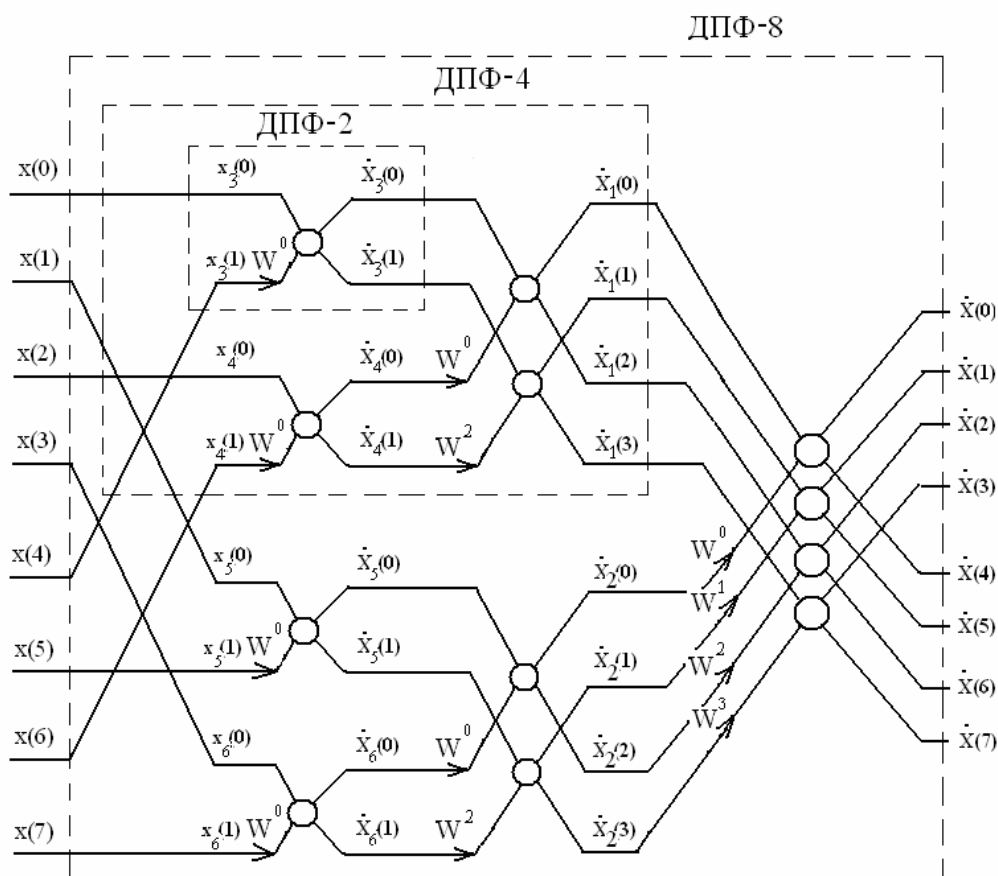

Рис.7 ШПФ-8 з послідовною децимацією за часом в 2 рази

Обчислювальні переваги ШПФ: ШПФ- N містить $N/2$ метеликів на кожному каскаді та $\log_2(N)$ каскадів. Кожний метелик містить одну операцію комплексного множення. Отже, ШПФ містить $\frac{N}{2}\log_2(N)$ операцій множення замість N^2 при ДПФ. Таким чином, економія на кількості операцій множення становить $N^2 - \frac{N}{2}\log_2(N)$.

Кожний метелик містить дві операції комплексного додавання-вирахування, тобто для ШПФ необхідно $N\log_2(N)$ операцій додавання-вирахування замість $N(N-1)$ операцій додавання в ДПФ. Таким чином, економія на кількості операцій додавання становить $N(N-1) - N\log_2(N)$. Для приклада ДПФ-8 ця економія становить $64-12=52$ операції множення та $56-24=32$ операції додавання.

У загальному випадку, економія оцінюється в такий спосіб: для операцій множення - $\frac{N^2}{\frac{N}{2}\log_2(N)} = \frac{2N}{\log_2(N)}$, для додавань - $\frac{N(N-1)}{N\log_2(N)} = \frac{N-1}{\log_2(N)}$.

Таким чином, для випадку $N=1024$ кількість множень скорочується в 204,8 раз, додавань – в 102,3 раз.

Алгоритм **зворотного ШПФ** аналогічний алгоритму прямого ШПФ. Для цього досить поміняти в наведених формулах знак у показниках комплексних експонент і додати, якщо буде потреба, розподіл на N :

$$\begin{aligned} x(n) &= \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \dot{X}(k) \cdot e^{j\frac{2\pi}{N}nk} = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \dot{X}(k) \cdot W_N^{-kn} = \\ &= \frac{1}{N} \left[\sum_{m=0}^{N/2-1} \dot{X}(2m) \cdot W_N^{-2mn} + \sum_{m=0}^{N/2-1} \dot{X}(2m+1) \cdot W_N^{-(2m+1)n} \right] = \\ &= \frac{1}{N} \left[\sum_{m=0}^{N/2-1} \dot{X}(2m) \cdot W_{N/2}^{-mn} + W_N^{-n} \sum_{m=0}^{N/2-1} \dot{X}(2m+1) \cdot W_{N/2}^{-mn} \right] \end{aligned}$$

Якщо ДПФ реалізується відповідно до виражень із множником $1/\sqrt{N}$, то цей множник ураховується як при прямому, так і при зворотному ДПФ. Як наслідок, алгоритми розрізняються тільки знаком у ступені експоненти.

3. ШПФ із проріджуванням за частотою

ШПФ із проріджуванням за частотою (decimation in frequency – DIF, *частотна децимація*) передбачає розбивку вихідної послідовності відліків на дві частини, які слідує одна за одною (N – парне число) (рис.8):

$$\begin{aligned} \dot{X}(k) &= \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}nk} = \sum_{n=0}^{N/2-1} x(n) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}nk} + \sum_{n=N/2}^{N-1} x(n) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}nk} = \\ &= \sum_{m=0}^{N/2-1} x(m) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}mk} + \sum_{m=0}^{N/2-1} x\left(m + \frac{N}{2}\right) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}\left(m + \frac{N}{2}\right)k} \end{aligned}$$

У другій сумі є множник $e^{-j\frac{2\pi}{N}\frac{N}{2}k} = e^{-j\pi k} = (-1)^k$. У такий спосіб:

$$\begin{aligned} \dot{X}(k) &= \sum_{m=0}^{N/2-1} x(m) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}mk} + (-1)^k \sum_{m=0}^{N/2-1} x\left(m + \frac{N}{2}\right) \cdot e^{-j\frac{2\pi}{N}mk} = \\ &= \sum_{m=0}^{N/2-1} x(m) \cdot W_N^{mk} + (-1)^k \sum_{m=0}^{N/2-1} x\left(m + \frac{N}{2}\right) \cdot W_N^{mk} = \sum_{m=0}^{N/2-1} \left[x(m) + (-1)^k x\left(m + \frac{N}{2}\right) \right] \cdot W_N^{mk} \end{aligned}$$

Після об'єднання обох сум:

- для парних гармонік: $\dot{X}(2k) = \sum_{m=0}^{N/2-1} \left(x(m) + x\left(m + \frac{N}{2}\right) \right) \cdot W_{N/2}^{mk}$,

- для непарних гармонік:

$$\dot{X}(2k+1) = \sum_{m=0}^{N/2-1} \left(x(m) - x\left(m + \frac{N}{2}\right) \right) \cdot W_N^{(2k+1)m} = \sum_{m=0}^{N/2-1} \left[\left(x(m) - x\left(m + \frac{N}{2}\right) \right) \cdot W_N^m \right] \cdot W_{N/2}^{mk}$$

$$k=0, \dots, N/2-1$$

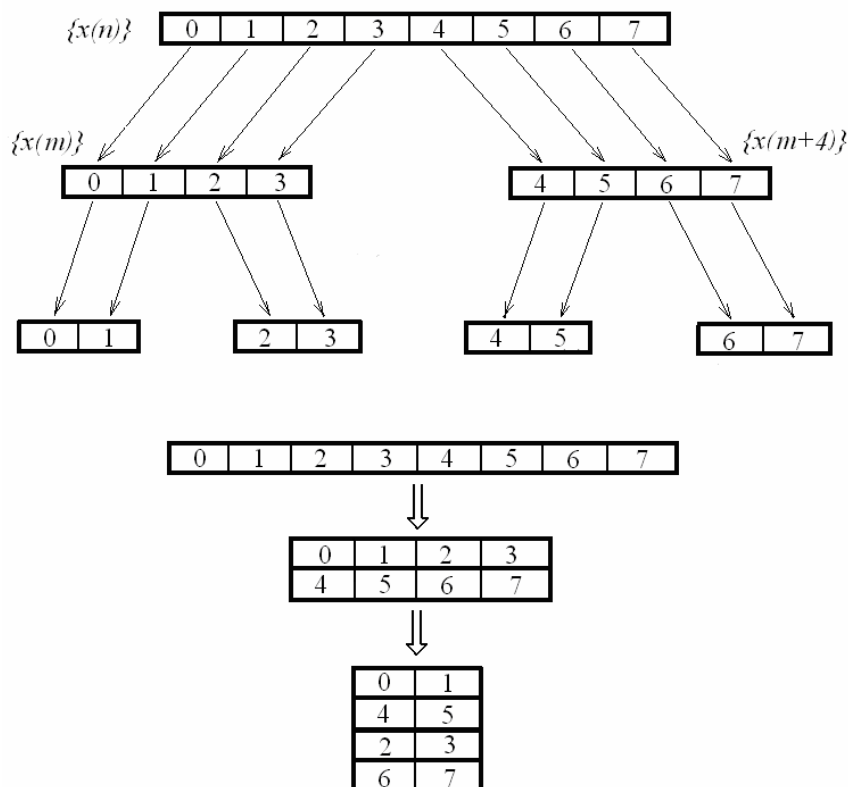

Рис.8 Перетворення вхідного вектора відліків відповідно до алгоритму с децимацією за частотою

Обчислення організуються в такий спосіб:

1). Вихідна послідовність $\{x(n)\}$ довжиною N розділяється на дві послідовності $\{x_1(m)\}$ й $\{x_2(m)\}$ довжиною $N/2$ відповідно до формул:

$$x_1(m) = x(m) + x\left(m + \frac{N}{2}\right), \quad x_2(m) = \left(x(m) - x\left(m + \frac{N}{2}\right)\right) W_N^m.$$

2). ДПФ послідовності $\{x_1(m)\}$ формує спектральні коефіцієнти з парними номерами, а ДПФ послідовності $\{x_2(m)\}$ - з непарними:

$$\begin{aligned} \dot{X}(2k) &= \dot{X}_1(k) = \sum_{m=0}^{N/2-1} x_1(m) \cdot W_{N/2}^{mk}, \\ \dot{X}(2k+1) &= \dot{X}_2(k) = \sum_{m=0}^{N/2-1} x_2(m) \cdot W_{N/2}^{mk}, \\ k &= 0, \dots, N/2-1 \dots \end{aligned}$$

Ці суми являють собою ДПФ суми та різниці половин вхідної послідовності, при цьому різниця перед обчисленням ДПФ множиться на комплексні експоненти W_N^m . Кожне із двох ДПФ має розмірність $N/2$.

Приклад обчислення ДПФ-8 розбивкою його на два ДПФ-4 із проріджуванням за частотою показаний на рис.9. Структура "метелика" ШПФ із децимацією за частотою показана на рис.10. На рис.11 показаний приклад реалізації ДПФ-8.

Обчислювальна продуктивність розраховується аналогічно алгоритму з децимацією за часом.

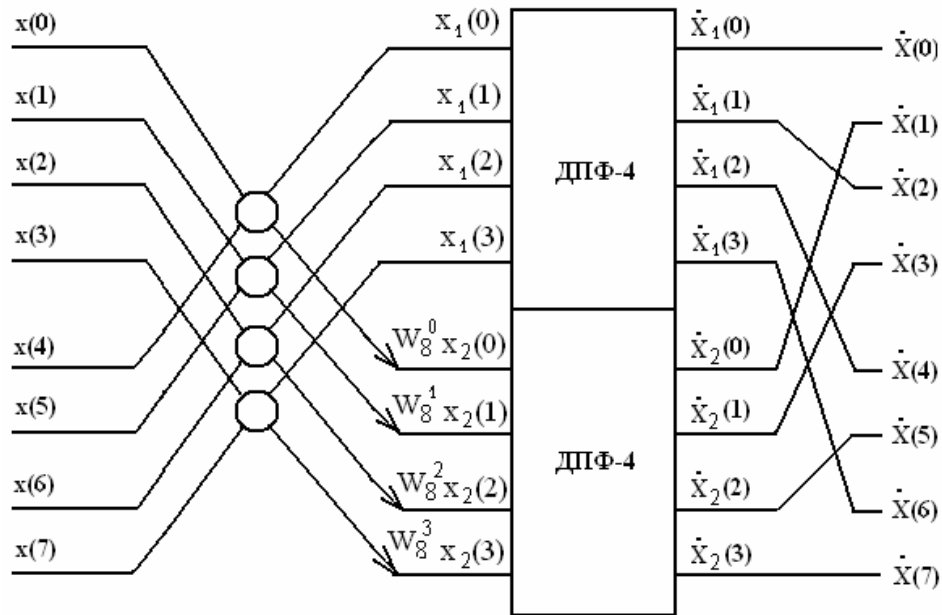

Рис.9 Приклад обчислення ШПФ-8 з децимацією за частотою

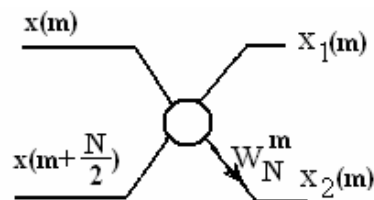

Рис.10 "Метелик" ШПФ із децимацією за частотою

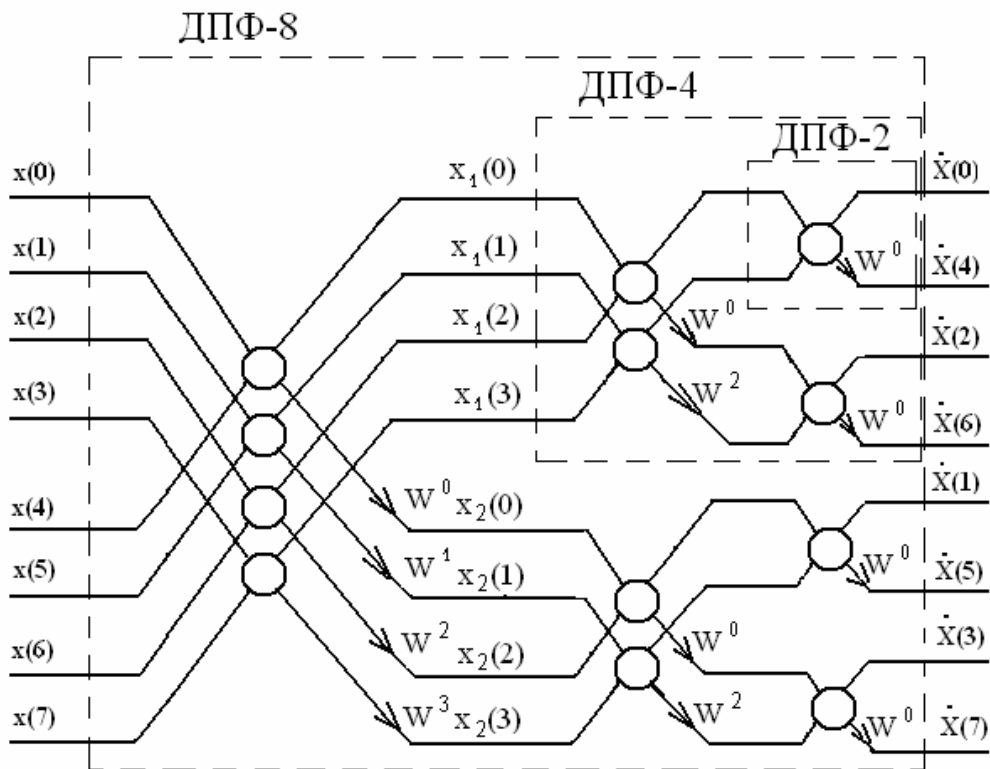

Рис.11 ШПФ-8 з послідовною децимацією за частотою в 2 рази

Для зворотного ШПФ із децимацією за частотою:

$$x(n) = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \dot{X}(k) \cdot e^{j\frac{2\pi}{N}nk} = \frac{1}{N} \left[\sum_{k=0}^{N/2-1} \dot{X}(k) \cdot e^{j\frac{2\pi}{N}nk} + \sum_{k=N/2}^{N-1} \dot{X}(k) \cdot e^{j\frac{2\pi}{N}nk} \right] =$$

$$= \frac{1}{N} \left[\sum_{m=0}^{N/2-1} \dot{X}(m) \cdot e^{j\frac{2\pi}{N}nm} + \sum_{m=0}^{N/2-1} \dot{X}\left(m + \frac{N}{2}\right) \cdot e^{j\frac{2\pi}{N}n\left(m + \frac{N}{2}\right)} \right]$$

У результаті:

- для парних відліків: $x(2n) = \frac{1}{N} \sum_{m=0}^{N/2-1} \left[\dot{X}(m) + \dot{X}\left(m + \frac{N}{2}\right) \right] \cdot W_{N/2}^{-nm}$,

- для непарних відліків: $x(2n+1) = \frac{1}{N} \sum_{m=0}^{N/2-1} \left[\left(\dot{X}(m) - \dot{X}\left(m + \frac{N}{2}\right) \right) \cdot W_N^{-m} \right] \cdot W_{N/2}^{-nm}$,

$k=0, \dots, N/2-1$

Якщо ДПФ реалізується відповідно до виражень із множником $1/\sqrt{N}$, то множник ураховується як при прямому, так і при зворотному ДПФ. Як наслідок, алгоритми розрізняються тільки знаком у ступені експоненти.

Ділити вихідну послідовність можна на будь-яку кількість частин. Кількість фрагментів, на які розбивається одна послідовність на кожному кроці, називається *підставою ШПФ* (у попередніх прикладах підстава дорівнює 2).

Кількість вхідних відліків визначає *розмір (блок) ШПФ* (у попередніх прикладах розмір ШПФ дорівнює 8 (ШПФ-8)).

Найбільше прискорення обчислень досягається при розмірі блоку ДПФ, рівному ступені 2, при якому блоки ДПФ можна перетворювати до одержання блоків ДПФ-2. При розбивці вхідної послідовності на інші частини (розкладанні числа N на інші множники) прискорення обчислень також можливо.

НАВЧАЛЬНА ЛІТЕРАТУРА З ТЕМИ

1. Сергиенко А.Б.. Цифровая обработка сигналов.-СПб.:Питер,2011.-768с.
2. Лайонс Р. Цифровая обработка сигналов.-М.:”Бином-Пресс”,2007.-656с.
3. Блейхут Р. Быстрые алгоритмы цифровой обработки сигналов.- М.:Мир,1989.-448с.